

Staro optimisms

FOTO: INDRĀ MAŽONIECĒ

Ingmārs Čaklais nebeidz pārsteigt. Pārsteigt gan ar savu iekšējo izturēšanos, gan pret mani kā konkrētu personību, gan pret teātra režisoriem pie blakus galdiņa kafē, gan pret nabadzīgu cilvēku, gan pret teātra zvaigzni. Pret visiem vienāda – labestības un sirsnīguma pilna attieksme.

«Tu esi optimists?» jautāju. «Jā!» atbild viņš. «Kāpēc optimists, nevis realists?» jautāju. «Tāpēc, ka apkārt notiekošo es nevaru nosaukt par optimistisku dzīves ainu, bet zinu – ja es izdarīšu to un to darbību, tad būs labāk. Neesmu tas, kas sabūvē plānus un pēc desmit gadiem ierauga, ka nav noticis, kā iecerēts, un viss beidzies. Es izdaru vienu darbību, tad otru darbību un – re, rezultāts! Paveiktais man ir plauktiņš, uz kura pakāpjoties, es eju tālāk,» saka Ingmārs. ■

Cilvēkmīlestības pārsātināts azartists

Ingmārs Čaklais šobrīd ir iegrimis teātra pasaules dziļumos. Viņš azartiski vada Latvijas Dramaturģijas aģentūru, ļoti mīl savu dēliņu, kuru dēvē par «večuku», un aizrautīgi priecājas par dzīvi.

FOTO: INDRĀ MAŽONIECĒ

«Ikkatrā dzīves situācijā es rīkojos ne tikai tā, kā es to saprotu, bet es arī mēģinu sevi mācīt,» saka Ingmārs Čaklais.

Gunita Āre
Tālrunis 7242437

Ingmārs ir burvis... Tiekoties ar viņu, kļūsti tikpat straujš un dedzīgs kā viņš, un šķiet pilnīgi nesaprotami, kā vēl pirms brīža varēji miegaini vērties tālumā un klusībā apcerēt savu sūro dzīvi.

Ingmārs atzīst, ka viņa dzīvesstils ir ļoti, ļoti ātrs, tas arvien paātrinās, jo ir tik daudz interesantu lietu, ko darīt. Ja kāds reiz izdomās diennaktij pievienot divdesmitpiekto stundu, Ingmārs droši vien pirmais vēlēšies izmantot šo iespēju: «Pamatdarbam pievienojas dažādas papildu lietas, bet laika nav vairāk, un tāpat dienā man jāpagūst izdarīt vēl vairāk, nekā biju plānojis.»

Praktiskā bohēma

Vienmēr lietišķs un praktisks, Ingmārs arī savu apkārteji vido tikpat sakārtotu un «saliktu pa plauktiņiem», kāds ir viņš pats. Tas šķiet nedaudz divaini, zinot, ka Ingmārs ir profesionāls teātra režisors, kuri visiem parasti asociējas ar «nelielu» nekārtību un bohēmu.

«Esmu cilvēks, kas mīl kārtību, sakārtotas saimnieciskās lietas, jo tādējādi var rast laiku arī radošajām lietām,» saka Ingmārs, atzīstot, ka viņa dzīves lielākā daļa ir pakļauta praktiskām un piezemētām lietām – jāz dara tas un jāz raksta šis, jāz domā un jāz dara tas un tas.

Positīvais dzinulis

Nevar taču cilvēks visu laiku smaidīt un priecāties par dzīvi, dodot apkārtejiem pozitīvas emocijas

Tiņi ļoti pakļaujas izmaiņām. Ja tajā mirkli esi klāt ar pozitīvo domu, tad vēl daudzas negatīvas lietas vari paspēt izmainīt. Pieaugušajiem visu laiku jāradā paraugs, kā to lietu vajag darīt.

un pozitīvo enerģiju. Kas gan kurbulē Ingmāru?

«Es redzu rezultātu tam, ko daru, un tas dod man spēku tālākam darbam,» savu noslēpumu atklāj Ingmārs un pavēsta, ka pēc dabas esot pedagogs.

«Jau skolas laikā es sapratu, ka mani neinteresē konveijera darbi un monotonas lietas. Mani interesēja jebkurš darbs, kurš saistījās ar cilvēkiem,» saka Ingmārs. Tomēr viņš nav parasts pamācītājs un moralizētājs, kurš ikvienā brīdī aizrāda: «Dari tā un ne savādāk!» Viņš ir pedagogs jebkurā dzīves si-

tuācijā. «Ikkatrā dzīves situācijā es rīkojos ne tikai tā, kā es to saprotu, bet es arī mēģinu sevi mācīt. Negribu, lai manā klātbūtnē citi pieļauj manis iepriekš izdarītās kļūdas,» saka Ingmārs un turpina, «ja es redzu, ka tu grasies darīt to pašu kļūdu, ko es izdarīju pirms pieciem gadiem, daru visu, lai tevi tomēr atturētu no šīs kļūdas.»

Nopietnais bērns

Manuprāt, šī Ingmāra rakstura īpašība liecina par lielu cilvēkmīlestību. Ingmārs tam neliekuļojot piekriš. «Es ātri apjautu, ka vēl tieku uztverts kā bērns, bet īstenībā jau biju pietiekami pieaudzis, lai novērtētu ļoti daudzas negatīvas lietas manā dzīvē un apkārt. Izlēmu, ka negribu būt tāds, un jau kopš bērnības apzināti veidoju sevi savādāku,» saka Ingmārs.

Mainīt citu dzīvi

Citu cilvēku psiholoģisku ietekmēšanu var vērtēt dažādi, tomēr, manuprāt, ja to dara labu nodomu vadīts, dzīvesgudrs cilvēks, tā nav nosodāma, bet gan visnotaļ atbalstāma lieta. Ingmārs piekriš manai domai par cilvēka ietekmēšanu, piebilstot, ka «būtībā jau katrs cilvēks mēģina pakļaut otru savai pasaules uztverei».

«Strādāt ar bērniem ir visvienkāršāk, jo viņi vēl nav sabojāti. Tiņi vecumā viņi ļoti, ļoti pakļaujas izmaiņām. Ja tajā mirkli esi klāt ar pozitīvo domu, tad vēl daudzas negatīvas lietas vari paspēt izmainīt. Ar pieaugušajiem ir grūtāk, jo viņiem visu laiku jāradā paraugs, kā to lietu vajag darīt. Kad cilvēks beidzot atveras, lai pieņemtu tavu morālo bāzi, tad tajā mirkli trāpīgi to iedot,» spriež Ingmārs.

Skolēna ādā

Viņš nav tikai skolotājs, bet arī uzcītīgs mācekļis. «Esmu ļoti atvērts pēkšņiem atklājumiem. Agrāk es teicu: man ir aptuveni skaidrs, kā tas ir, bet, jo tālāk es eju, jo man mazāk tas ir skaidrs. Es pieļauju, ka nākošais cilvēks un nākošā situācija var pavērst manus uzskatus pilnīgi pretējā virzienā, nesagraujot manas rakstura īpašības,» saka mācekļis.

Teātra burvība

Runājot ar Ingmāru, pat gribēdama nevaru izvairīties no teātra un dramaturģijas ielavišanās mūsu sarunā. Jautāju Ingmāram par viņa vietu teātra pasaulē un saņemtu pārsteidzošu atbildi: «Es nedomāju par savu vietu šajā pasaulē, bet gan par tā cilvēka vietu, kādu lomu es šobrīd spēlēju. Es spēlēju Latvijas Dramaturģijas aģentūras vadītāja lomu – tā ir konkrēta izrāde, konkrēta loma.»

Ingmārs ir vidutājs starp teātra režisoriem un dramaturgiem. Pirms gada, nodibinājis Dramaturģijas aģentūru, viņš veica milzīgu darbu, apvienojot Latvijas dramaturģus vienā kopā. Viņa darbs šobrīd tiek novērtēts profesionāļu rindās ļoti atzinīgi, un, cerams, ka Ingmāra Čaklā vārds reiz ar zelta burtiem tiks ierakstīts Latvijas teātra vēsturē. ■